

Joh 6: 1-15

Brödunderet

Sedan for Jesus över till andra sidan av Galileiska sjön, eller Tiberiassjön. Mycket folk följde efter, därför att de såg de tecken han gjorde genom att bota de sjuka. Och Jesus gick upp på berget och satte sig där med sina lärjungar. Det var strax före judarnas påskhögtid. När Jesus lyfte blicken och såg att så mycket folk var på väg till honom sade han till Filippus: »Var skall vi köpa bröd så att alla dessa får något att äta?» Det sade han för att pröva Filippus, själv visste han vad han skulle göra. Filippus svarade: »Det räcker inte med bröd för tvåhundra denarer, om de skall få en bit var.» En av lärjungarna, Simon Petrus bror Andreas, sade: »Här är en pojke som har fem kornbröd och två fiskar. Men vad förslår det till så många?» Jesus sade: »Låt folket slå sig ner.« Det var gott om gräs på den platsen. Och de slog sig ner – det var omkring fem tusen män. Jesus tog brödet, tackade Gud och delade ut åt dem som låg där, och likaså av fiskarna så mycket de ville ha. När de hade ätit sig mätta sade han till lärjungarna: »Samla ihop bitarna som har blivit över, så att ingenting förfars.« De samlade ihop dem och fyllde tolv korgar med de bitar av de fem kornbröden som hade blivit över när de ätit. Då människorna såg vilket tecken han hade gjort sade de: »Detta måste vara Profeten som skall komma hit till världen.« Men Jesus, som förstod att de tänkte tvinga honom med sig för att göra honom till kung, drog sig undan till berget igen, i ensamhet.

Jesus är livets bröd

Denna kända berättelse visar på att Jesus gör under. Vi kan läsa om många under som Jesus har gjort i bibeln. Just detta brödunder är ett riktigt vardagsunder som visar på att Gud bryr sig om oss och våra grundläggande behov. De behövde mat för dagen då och det behöver vi idag också. Vi behöver göra som den lilla pojken vända oss till Jesus med det lilla vi har. Vår Gud ger av godhet och i överflöd så att det till och med blir över.

I denna text så har vi några huvudpersoner det är Jesus, Filippus, Simon Petrus bror Andreas och den lilla pojken. De är precis som vi, människor med olika känslor, attityder, roller och agerande. Jesus börjar med att fråga Filippus hur de ska kunna mätta folkmassan?

Jesus har själv redan svaret men vill se hur Filippus ser på situationen. Jag tolkar det som att han ser ett stort problem, det kommer kosta mycket pengar att köpa mat till alla dessa, det räcker inte med det vi har, de kommer inte ens få en bit bröd var. För honom känns det som ett omöjligt uppdrag som inte går att lösa.

Andreas däremot har pratat med en pojke som är villig att ge av det han har. Andreas är mycket skeptisk till att de 5 bröden och 2 fiskarna ska mätta alla, men väljer ändå att föreslå det för Jesus.

Och sen har vi då den lilla pojken som inte verkar se det som något problem, han har ju mat med sig 5 bröd och 2 fiskar han ger av det lilla han har till Jesus.

Kan vi känna igen oss? Har Gud någon gång förvandlat något litet till något stort i vårt liv? Finns det någon situation som vi idag vill räcka fram till Jesus?

Ibland kan vi vara som Filippos, lösningen på situationen är så långt borta att det inte är värt att ens försöka. Att lyfta fram situationen för Jesus finns inte med i tanken. Även fast vi tidigare har fått se hur Jesus har förändrat situationer i våra liv. Eller så känner vi ansvar att själva lösa problemet när Jesus frågar.

Ibland kan vi känna igen oss i Andreas, som tvivlar men ändå vågar tro på att Jesus kan göra under. Människor i vår närhet kommer med en idé, lyfter fram en lösning som knappt känns realistisk men vi tar ändå med personen till Jesus för att erfarenheten säger att det bär. Det är inte vår tro som är det viktigaste utan att vi vågar komma till honom med det vi har även fast vi själva tvivlar.

Men tänk om vi vågade vara mer som den lilla pojken. Tänk om vi vågade ge av det lilla vi har även fast det känns litet och fattigt. Pojken hade 5 bröd och 2 fiskar, i sig självt kunde det inte mätta 5000 män på långa vägar men pojken valde att ge av det han hade till Jesus.

Jag önskar att vi kan få växa i vår tillit till Jesus och våga tro att han kan och vill göra något med det lilla vi har. Att våga lita på att han med tacksamhet tar emot våra gåvor och använder dom. Jesus struntar i våra egna idéer, planer och erfarenheter, han tar emot med tacksamhet och välsignar i överflöd.

Jag tror att om vi vågar ge av det vi har till Jesus, stort som smått, svåra eller vardagliga situationer. Kommer vi att få vara med om ännu fler brödunder även idag. Vi behöver ge Gud plats att verka i våra liv, låta honom öppna upp våra ögon så att vi ser det han redan gör och får uppleva att han ger i överflöd. Att ta emot Jesus i våra liv är det största miraklet, genom Jesus död och uppståndelse, genom hans givande av kärlek, genom den levande tron och när vi tar del av brödet och vinet får vi hämta kraft för våra liv. Jesus är det levande brödet som alltid mättar och som aldrig tar slut.

Veckans fundering:

Har Gud någon gång förvandlat något litet till något stort i ditt liv?

Veckans utmaning?

Lägg dina egna idéer tankar och planer åt sidan och våga lita på att Gud kan göra under i ditt liv idag!